

רע"פ 5389/15 - אבנר יצחק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5389/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: אבנר יצחק

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 19.7.2015 בעפ"ג 2094-01-15 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' אלון - נשיא, ר' י' כץ - סג"נ וי' פרסקי; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אברהם פרץ

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (הנשיא י' אלון, סגנית הנשיא ר' כ"ץ והשופט י' פרסקי) בעפ"ג 2094-01-15 מיום 19.7.2015, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט ג' אמוראי) בת"פ 3875-04 מיום 19.11.2014, בגדרו הושטו עליו 9 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 117(א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; וקנס בסך 25,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורתו.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בבית משפט השלום בעבירות המיסים שיוחסו לו בכתב האישום שהוגש נגדו,

וכפי שתוקן פעמיים מאז הגשתו, בביצוע 20 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים למע"מ - 18 מהם לא הוגשו כלל ושניים הוגשו באיחור. בגין עבירות אלה, הוגשו עליו העונשים המפורטים לעיל, אשר בית המשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב בהם.

3. בבקשה שלפניי, עותר המבקש מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולהורות על הפחתת עונש המאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר, וכן להורות על המרת המאסר בפועל בעבודות שירות. עוד עותר המבקש להפחית את תשלום הקנס ולהורות על חלוקתו לתקופה ארוכה יותר. המבקש טוען כי העונש שהוגש עליו סוטה באופן משמעותי ממדיניות הענישה הראויה, וכי בית המשפט המחוזי לא התחשב מספיק בנסיבותיו האישיות. בפרט, המבקש מציין את מצבה הבריאותי הקשה של אשתו, אשר לטענתו עלול להידרדר ככל שירצה עונש מאסר בפועל.

4. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. עניינו של המבקש כבר נדון בפני שתי ערכאות. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). במקרה שלפניי, בקשת רשות הערעור איננה מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות שכזו או מעלה שיקולי צדק שכאלה. עניינה של הבקשה הוא בנסיבותיו האישיות של המבקש הנוגעות בעיקרן למצב הבריאות שלו ושל אשתו, אשר צוינו כבר בפני הערכאות הקודמות. על כן, אינני מוצא כי המבקש הצביע על עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי". עייתי בבקשה למתן רשות הערעור, ובפסקי הדין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם.

5. יתרה מכך, טענותיו של המבקש נוגעות גם לחומרת העונש. הלכה היא כי טענות לעניין זה אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997); בר"ע 2853/91 פלוני נ' מדינת ישראל (13.8.1991)). סבורני כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם מקרים. סטייה כאמור לא הוכחה על ידי המבקש, ומעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בנסיבותיהם עולה כי אכן מדובר בעונש שאין בו כל סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון זה.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית, וממילא הבקשה לעיכוב ביצוע מתייתרת.

ניתנה היום, כ"ה באב התשע"ה (10.8.2015).

ש ו פ ט